

Oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE
AV ARBEIDERKLASSEN
MOT MONOPOLKAPITALEN
OG FOR SOSIALISMEN!

8 Årgang Avis til Rød Ungdom på Univ. 1973

LANDSEKSTRA OM MOMSEN

For universitetene
og de høgre læresteder

REIS KAMPEN MOT MATMOMSEN

Lånekassedemonstrasjon 14. april 1970.

Aksjonsuke 22.-27. oktober

Korkje matmomsen eller dyrtidskampan mot andre forsøk på å velta stendig større byrder over på folket er noko nytt i norsk historie.

Dyrtidskampane i 20-åra fekk titusener arbeidsfolk ut i gatene for å sloss for levevilkåra mot dyrtida. Kampen mot momsen og meir spesielt matmomsen er heller ikkje heilt ny. Sidan -69-70 då momsen blei innført har motstanden berre blitt sterkare og er to gonger demonstrert ved landsomfattande aksjonar, sist i januar då 100 000 arbeidsfolk streika.

Valkampen i år ga også uttrykk for brei støtte bak kravet

«bort med moms» og for skattelette. Det svake punkt hittil i motstanden, har vore aksjonane sin skruv-av-og-på-karakter. Skal ein oppnå sterkt nok press til å fjerna matmomsen og seinare momsen som system, må ein organisera både i djupna, breidda og over lengre sikt.

KVA HAR SKJEDD?

Folk er skjerpa på å sloss. Stortinget skal handsama spørsmålet om fjerning av matmomsen i slutten av oktober. Ein 50-manns fagleg komite har teke initiativet til aksjonsveke og aksjonsdagar for å setja press

bak kravet. Det er bra, men vi er mange titusener ungdom under utdanning som også blir hardt ramma.

Vi vil vera med i kampen for fullt.

KVA MÅ TIL?

Breiaast mogleg og sterkast mogleg motstand frå studentar, elevar, lærlingar og praktikan- tar.

Bruk fantasien og gode røynsler-underskriftsaksjon, protestmøte, streikar, demonstrasjonar o.l.

Vi tar et viktig steg på vegen: BORT MED MATMOMSEN!

«Det utsvevende studenterliv»

MYTEN OM DEN PRIVILEGERTE STUDENT

Det er en kjent sak at det for 100 år siden var berettiget å snakke om privilegerte studenter, fordi de fleste studenter kom fra storborgerskapet og godt stilte borgere.

Disse studentene stilte seg på fiendens side i klassekampen og levde ikke det vi i dag vet er studentenes liv. Herfra stammer myten om «det utsvevende studenterliv» med piker, vin og sang.

30 pst. FRA ARBEIDERKLASSEN

I dag er situasjonen en annen. Klassefordelinga er følgende: ca. 30 pst. er rekruttert fra arbeiderklassen og lavere småborgerskap. Hovedtyngden kommer fra funksjonærslagt og småborgerlige lag, mens bare en liten del av studentene kommer fra monopolborgerskapet. Etter endt studietid går denne delen av studentmassen ofte over til sin klasse igjen. I 1964 utgjorde tannleger, leger og sjølstendige næringsdrivende ca. 0,7 pst. av hele yrkesbefolkningen.

Dette vil si at de fleste studenter kommer fra hjem der foreldrene ikke har råd til å betale utdanninga for dem. For å klare seg økonomisk må 1/3 av studentene jobbe fast ved siden av studiet. Dette betyr at mange må avbryte studiet fordi de ikke klarer lånekassas krav om studieprogresjon.

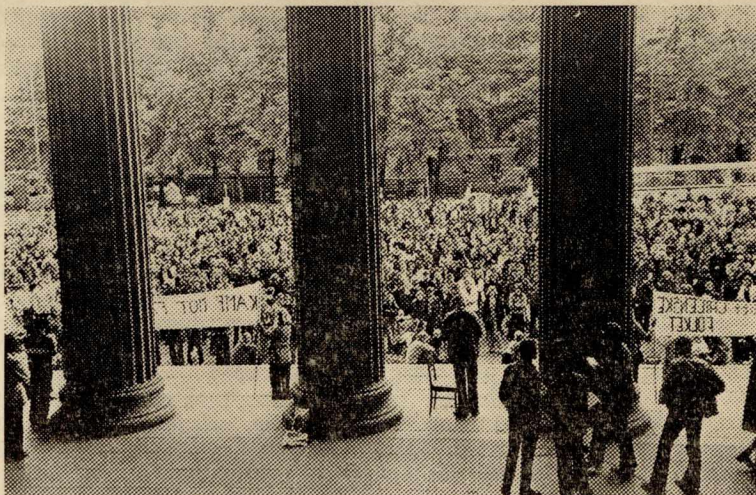
Maksimum lån er nå på 1125,- pr. mnd.

1405 KRONER MÅNEDEN

De Utdanningssøkendes Kontaktutvalg har framsatt krav om 1405,- pr. mnd. Dette kravet bygger på Sevaldson-komiteens utredning om «virkningen av skatteomleggingen for ungdom under utdanning.» Stipendandelen av samla bevilgninger har

dårligere. Flere studenter pr. lærer, dårligere undervisnings-tilbud, for få lesesalsplasser og kollokvierom, lange køer osv.

Levestandarden synker. Husleiene øker, kantineprisene har økt 56,2 pst. de siste 5 åra. Vi får som kjent ikke kompensasjon for momsen!

Universitetsplassen, demonstrasjon.

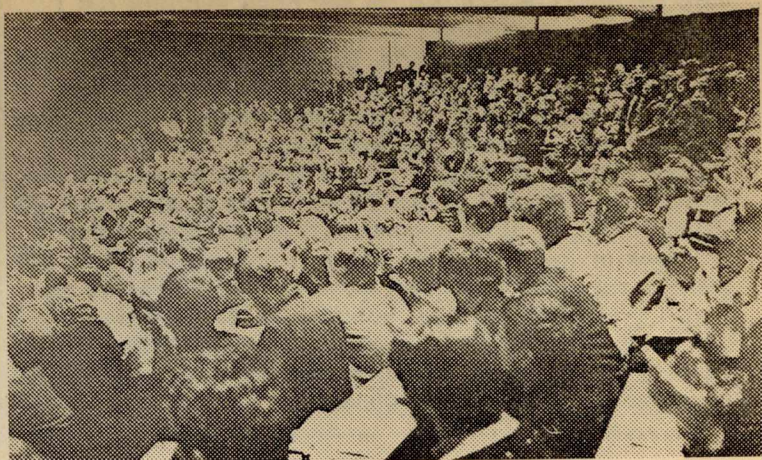
de siste 3 årene gått ned fra ca. 30 til 21 pst. Dette fører til økt gjeldsbyrde. Når vi endelig skal betale tilbake lånet, er gjelda dobbel så stor.

Vi har et pensum som skal dekke borgerskapets, ikke folkets behov. Vi får stadig hardere arbeidspress. Flest mulig eksamen på kortest mulig tid. Som en følge av statens bevilgninger blir arbeidsforholdene stadig

LØNNSARBEIDERE UTEN TOPPLØNN

Etter endt studietid blir de aller fleste studenter vanlige lønnsarbeidere i privat eller offentlig virksomhet. De som ansettes i skolen i dag har en begynnerlønn på 35 000—40 000. En håndverker tjener langt mer. Dette betyr kort og godt at studentene blir proletarisert.

Forts. side 2

Overfylt auditorium.

Den rødeste parola

TJEN FOLKET! Slik lyder den viktigste, rødeste, mest revolusjonære parola i studentbevegelsen i Norge idag. Mange intellektuelle bokormer rynker på nesa av slik «m-l-platthet».

Men hva dreier Tjen Folket-parola seg om? Den stiller spørsmålet helt enkelt om hvem du tjener her i verden: Borgerskapet, deg sjøl eller folket? Mange intellektuelle kunne ha godt av å stille seg det spørsmålet litt oftere. Hvor mange bøker av Marx og Lenin en har lest, er ikke noe mål på om en er revolusjonær. Vi vil stille spørsmålet: Hva gjør dere? Hvem tjener dere i praksis? Revolusjon er et spørsmål om kamp, ikke om feinschmeckeri.

Revolusjonær er bare den som vil tjene folket og som gjør det i praksis.

Hva vil det så si å tjene folket? Å tjene folket er å reise folket til kamp for sine interesser. Hva mener vi med «folkets interesser?» Vi mener alle slags interesser: Kortsiktige og langsiktige — de som angår alle og de som angår et fåtall. Vi mener kampen om sosialismen og proletariatets diktatur er den avgjørende kampen for folkets interesser, det strategiske målet. Men vi mener også at kampen mot matMOMSen er både viktig i seg sjøl og et skritt på veien.

Forts. side 4

Oppbrudd

Oppbrudd utgis av RØD UNGDOM på Universitetet

Støtteabonnement på Oppbrudd koster kr. 20,—. Abonnementspenger betales over postgiro nr. 20 41 88 talongen merkes »Abonnement Oppbrudd».

Ansvarlig redaktør: P.G. Gabrielsen
Redaksjonens adresse: Postboks 115 Blindern, Oslo 3

VIS AT VI ER MANGE!

Vekk med skatteplyndringa! Folk er forbanna og villige til å slåss. Flere hundretusen arbeidere, husmødre og studenter står bak kravet som reises nå — vekk med matmomsen. Vi er mot all moms. Mot prisstigning og andre tiltak monopolkapitalen bruker for å berge profitten.

Hvordan vinne. Ingen eliteaksjon, ingen parlamentsgruppe, ingen uttalelser fra topper i masseorganisasjonene kan «fikse biffen» for oss.

Arbeiderklassens historie — og ikke minst kampen mot EEC har vist at massemobilisering, at hundretusener er enige om et krav og vil sette makt bak det, det er vår styrke. Siden DNA og de andre partia foreslo moms, har en massebevegelse vokst fram. Om den skal bli en kampkraft, er det ikke nok at vi hver for oss går mot moms på matvarer. Vi må vise det, gjennom streik, demonstrasjon, underskriftskampanjer osv. Derfor er det nødvendig å organisere arbeidet på grunnplanet. Sært skjer aldri spontant. EEC-kampen viste oss at de mest bevisste må ta initiativer, lage agitasjon og propaganda og trekke alle de andre med seg.

Enhetsfronten i Norge mot monopolkapitalen og imperialismen vant en stor seier i folkeavstemminga. Fronten har styrka seg ikke minst i fagbevegelsen siden i fjor. Og den står sterkere blant annet i studentenes, elevenes, lærerenes og praktikantenes masseorganisasjoner. Marxist-leninistene ser denne breie fronten, som omfatter mange partier, interesseorganisasjoner, folk som ikke er aktive i noen organisasjon, målrørsla, kvinnebevegelsen, kampen mot avfolkning, for fiskerigrensa, den breie antiimperialistiske bevegelsen osv. Vi ser denne fronten som ei forutsetning for å vinne seier i de kampene vi reiser i dag. Store deler av fronten er aktivisert i kampen mot matmomsen. Vi ser også hvordan det i denne matmoms-kampen er spirer til en fastere organisering av kamp mot dyrtida. Dette er en bra ting fordi det styrker muligheten for seier mot matmomsen, og gjør dyrtidskampen til en stabil del av enhetsfronten med denne viktige kampen har krav på.

Da SV av slo samarbeid i valget med bl. a. marxist-leninistene, var det et brudd på kampen for enhet på venstresida. At vi står sammen i kampen mot matmomsen er igjen et skritt i riktig retning. Det neste må være å stå sammen også i kampen mot all moms og andre dyrtidskamper som kommer. Vi er sikre på at hensynet til arbeidsfolk, husmødre og studenter behov vil veie tyngst og at denne nødvendige enheten på venstresida vil vokse seg sterkere.

Det utsvevende...

Forts. fra side 1

Undertrykkinga fra monopolkapitalen og staten i studietida og jobbene vi går til etterpå, tillier at studenter har felles interesser med arbeiderklassen og det arbeidende folket.

Det finnes en måte å forsvare seg på. Reis egne krav! Borgerkapet med DNA og LO-toppen i spissen forsøker å splitte de som splittes kan. De sier vi rammer andre vanskeligstilte grupper ved å stille egne krav. Dette er løgn!

Vi sier: Ta fra monopolkapitalen, skattlegg reklamen og Anders Jahre som skriver ned supertankere til 1 krone pr. stk. Vi må avvise den reaksjonære studenthetsen! Myten om den privilegerte student er borgerlig! Vi har rett til å stille krav, og vi vil forene alle krefter som lar seg forene!

RØD MOMS?

MOMS UNDER SOSIALISMEN

Også under sosialismen må statens utgifter dekkes. Disse utgiftene blir vesentlig mindre enn nå. Men det trengs fonds for videreutbygging av produksjonen, og dekking av andre fellesbehov. Dette dreier seg ikke om utbytting. For det sosialistiske samfunnet drives ikke etter markedsøkonomi. Og produksjonsmidlene og staten er under vår egen kontroll, og eies ikke av en kapitalistklasse.

Derfor er MOMS, og skatter i det hele tatt utenkelig under sosialismen. Istedenfor et folkefiendtlig skattesystem har idag Kina og Albania et system der merverdi fra produksjonen blir overført til samfunnets beste, under folkets egen kontroll.

Jevnt slit for å greie seg

Monica Lagerborg og Eystein Gjeldsvik er et ganske alminnelig ungt ektepar. De holder begge på med sin utdannelse. Monica er sosialscolelev, ferdig til våren, Eystein studerer sosialøkonomi og regner med å holde på i enda 2½—3 år.

OPPBRUDD intervjuet Monica for å høre hvordan de får pengene til å strekke til.

Monica Lagerborg

Finansierer du deg ved lån?

Nei, ved hjelp av jobber har jeg greid meg uten lån. Jeg vil ikke sitte igjen med en kjempegjeld når jeg er ferdig. Som støttekontakt for en «sniffer» får jeg 200,— pr. mnd. fra barnevernsnemnda.

Dessuten har jeg jobbet litt i NRK, som gir meg ca. 400,— i måneden. Etter at faren min

døde har jeg fått pensjon etter ham. Denne er skattelagt, men alt i alt har jeg en ca. 1000,— kr. å rutte med hver måned, avhengig av hvor mye jeg kan jobbe.

Hva med Eystein?

Han har lån, ca. 10 000 i året. Når han er ferdig ligger vel beløpet et sted mellom 50 000—60 000 kroner.

Hvordan disponerer dere pengene?

Vi fører regnskap hver måned. Heldigvis har vi ganske lav husleie. Vi regner med 1500,— kr. hver måned. I tillegg kommer vesentlige utgifter som husleie, lysregning, telefon og utgifter til klær.

Til mat regner vi 600,— i måneden.

Det er lite?

Ja, det hadde aldri gått hvis ikke vi var veldige økonomiske. Vi er så heldige at vi får en masse grønnsaker gratis, vi lager mye mat sjøl. Hver sommer sylter vi for hele året. Vi spiser mye

supper og kjøper aldri dyre ting. Det er nødvendig å gå i de billigste butikkene, handle på tilbud o.s.v. Dessert er det svært sjelden vi kan unne oss.

Akkurat nå lever vi litt billigere enn vanlig, fordi jeg er ute i praksis og får middag på jobben. Eystein spiser middag på Blindern, så her kan du plusse på 300,— ekstra på budsjettet. Matpakke og kaffe tas med hjemmefra.

Når jeg ikke jobber, er vel budsjettet for det vi spiser hjemme på 900—1000 kroner.

Fornøyerer?

Det blir det ikke mye av.

Klær var ikke tatt med i regnskapet. Det hender jo man trenger et nytt plagg?

Vanligvis kjøper vi lite, men nå når jeg er gravid regner jeg med å bruke ca. 700,— fram til jul.

Mange har problemer med å få endene til å møtes. Hvordan greier dere det?

Som sagt har vi lav husleie, og vi sparer en 200—300 i måneden på å lage mye mat sjøl. Men i tillegg har vi bil og telefon som koster mye. Dessuten medfører det å være sosialscolelev ekstra utgifter. Vi har kortere sommerferie og samme lønnesatser som studenter. Praksistiden blir dyr for noen, fordi du ofte blir plassert langt hjemmefra og må betale dobbel husleie. Heldigvis slapp jeg det siste.

Regnskapsføring er en stor hjelp for oss når vi må spare. Dessuten jobber vi i sommerferien.

Hvordan går det når dere får barn?

Ja, ikke skjønner jeg hvordan vi skal greie det. Vi kan ikke kutte ned på noe. Muligens bilen, men den blir god å ha da.

Det er anstrengende å dra en unge rundt på overfylte busser og trikker. Må jo ha ungen i barnehage. De nye bensinprisene kommer til å bli en hard ekstra belastning for oss. Synes faktisk vi trenger telefonen også.

Barnet kommer i mars, og jeg kan ikke begynne å jobbe med det samme. Har funnet ut at vi blir nødt til å låne 10 000,— det første året.

Eysteins lån skal jo også tilbakebetales med tida?

Gjelda er jo dobbel så stor som lånet. Jeg blir sosionom, som er et typisk kvinneyrke og dårlig lønna. Eystein er litt bedre stilt, men en gjeld på 100 000 er jo mye... Vi må nok spare en del år framover.

Nå er det en aksjon i gang for fjerning av matmomsen. Hva ville en slik skattelette bety for dere?

Mye. Ca. 2000,— i året (nå). Nå har vi et jevnt slit for å greie oss, sjøl om vi ikke sulter.

2000 kroner ekstra i året ville bety at vi kunne unne oss litt mer, slippe å vende på skillingen for hver minste detalj. Kamp mot moms er viktig! Momsen er en skatt som rammer de aller fleste, særlig økonomisk vanskeligstilte. Egentlig skjønner jeg ikke hvordan vi greier oss... Uten spareevne og økonomisk sans hadde det aldri gått.

Statsbudsjettet — eller pengene som forsvant

STATSBUDSJETTET — ELLER PENGENE SOM FORSVANT

Staten brukes idag som et redskap for borgerskapets politiske makt. Militær, politi, lovverk og administrasjonsapparat er dets maktmidler, likeledes den økonomiske politikken.

Hvert år skaper arbeiderne store verdier. I lønnsoppgjørene fordeles disse verdiene mellom de som skaper dem og kapitalistene som tilraner seg en del fordi de har eiendomsretten til produksjonsmidlene.

Men etterat denne fordelinga har skjedd, tar staten sitt gjennom direkte og indirekte skatter. Staten tar inn ca. 85 pst. av sine inntekter på denne måten.

STATSBUDSJETTET TJENER MONOPOLENE

Statsbudsjettet er i hovedsak en nyfordeling av nasjonalinntekten til fordel for monopolborgerskapet på bekostning av det arbeidende folket.

Hvordan? Det er ingen tilfældighet at bevilgningene til overvåkningspolitiet har økt sterkt de siste åra. Staten bruker en masse penger til direkte og indirekte støtte til storkapitalen og til å opprettholde det borgerlige voldsapparatet. Forsvarsbudsjettet er i år på 4 milliarder. Politi og lensmenn har fått den største økninga på statsbudsjettet. Bortimot tjue pst. av folketrygdfondet går direkte til A/S Strukturfinans og rasjonalisering. Norsk Hydro blei fritatt for investeringsavgift på Mongstad — 85 millioner direkte finansiert av landets skattebetalere. I året 70/71 fordoblet Den norske Creditbank sitt aksjeutbytte samtidig som det de betalte i stats-skatt gikk ned til det halve.

«STORE OG RASJONELLE ENHETER»

Statsbudsjettet brukes også for å styrke de store konsernene framfor småbedriftene. Se bare på arbeidskjøperandelen av folketrygda — den er en fast prosent av utbetalt lønn. Dette rammer spesielt små bedrifter som har mange ansatte i forhold til produksjonen. Disse bedriftene finner vi særlig i utkantsstrøka. Staten driver aktiv politikk for å fremme strukturalisering, fram for de «store og rasjonelle enheter». Statsapparatet blei brukt i EEC-kampen nettopp for de samme grupper interese, for det er vel ingen tvil om at f.eks. heimeindustrien ville fått store vanskeligheter innfor EEC.

PENGER FINNES — LA DE STORE BETALE

Slik kunne vi fortsette, med hundrevis av eksempler som bare peker mot en ting, nemlig at staten er et redskap for borgerskapet, og spesielt for et skikt innfor denne klassen, monopolborgerskapet.

Kampen mot matmomsen blir en kamp retta mot monopolborgerskapet og det er der pengene finnes. Anders Jahre kan sikkert spytte penger i statskassa når han kan assurere skip til mange hundre millioner, mens de er bokført i verdi til en krone pr. stykk.

Argumenter som «jo, men noen må betale det» skal vi møte med et rungende ja, noen skal betale det og pengene finnes — hos monopolene i industri, bank- og forsikring, hos superrederne.

LA DE SOM HAR PENGENE BETALE — BORT MED MATMOMSEN!

Enhet studenter — arbeidere

Oppbrudd har besøkt Bente Løvaas, ansatt på Freia, og Kjell Fiskerud, tillitsmann på A/S Per Kure for å høre deres reaksjoner på det faktum at studentene reiser kampen mot matmomsen. Vi spurte også litt om forholdet mellom arbeidere og studenter og deres oppfatninger om den «priviligerte student».

KJELL FISKERUD:

SLUTT PÅ DE PRIVILIGERTE HELLIGHETER

VG, Aftenposten og Arbeiderbladet kjører stadig ut at radikale studenter er privilegerte, at de løper rundt og leker revolusjon fordi de kjeder seg. Har du noen kommentarer til dette?

Kjell Fiskerud

Opprinnelig var det sånn. Studentene befant seg på en pidestall over vanlige folk.

Imidlertid gjelder ikke dette idag — det har vært en positiv og bra utvikling de siste åra.

Vi har sett at studenter har prøvd å få inn elementer som tidligere manglet i utdanninga.

De tar opp saker som før ble reist av fagbevegelsen. Sentrale verdier for arbeidsfolk som solidaritet og samhold er tatt opp blant studenter. Dette er jævlige viktig.

Vi møter jo studentene seinere på arbeidsplassene som f. eks. bedriftsøkonomer og ingeniører.

Her har vi stort sett dårlig erfaring med folk som ensidig har vært opptatt med lønnsomhet og økt produksjon. Det at studentene jobber for å få inn samfunnsspørsmål inn i faget er

derfor bra, svært bra for arbeidsfolk.

MOMSEN ANGÅR ALLE

Studentorganisasjoner som LNL, NSU, Fellesrådet for Sos. skolene osv. har i disse dager tatt initiativ til å danne lokale og sentrale komiteer for å reise kampen mot matmomsen. Synes du det er riktig at studentene kjemper for et slikt krav?

Det er det i høyeste grad. Momsen angår alle vanlige mennesker.

Det kan kanskje virke som et fremmedelement at studentene tar et slikt initiativ.

Men det er kunstig, mener jeg å konstruere skiller mellom studenter og arbeidere.

Studentene kan godt ta initiativet.

Men samtidig kan ikke studentene representere arbeidsplassene. Samarbeid og samordning av kampen er derfor viktig. Ta Studentersamfunnet som eksempel. Det bør bruke flere folk fra arbeidsplassene på talerstolen i stedet for kjendiser og «ekspert».

Dette gjelder ikke bare i DNS, men overalt i samfunnet. Det er stadig økonomer og jurister som uttaler seg. Hva med den erfaring folk har rundt om på arbeidsplassene, er ikke den viktig?

SAMARBEID GIR STYRKE

Det blir nå innafor fagbevegelsen danna en brei komite for å reise kampen mot momsen. Mener du at det er riktig og ønskelig at det skjer et samarbeid mellom de ulike komiteene i denne saka?

Kampen mot momsen er en sak både for studenter og for oss i fagbevegelsen. Som nå, når studentene befinner seg på den riktige sida i kampen, på arbeiderbevegelsens side, må

vi samarbeide. Dette bør gjøres mye mer også i andre saker. Fagforeningene burde lage studieringer hvor studentene kan bidra. Alle grupper burde komme sammen og diskutere.

Har du noen ideer på hvordan kampen mot matmomsen kan vinnes?

Momsen er en jævlige skru. Den rammer folk som tjener lite. Sjøl har jeg ikke så mye som ti kroner igjen av årsinntekta. Alt går til forbruk. Dette gjelder alle med vanlig inntekt. Særlig familier med barn. I sin tid var momsen veldig lett å innføre. Den skulle vel derfor være lett å kvitte seg med? Momssystemet er et system som skulle tilpasses EEC.

EEC har vi vist vinterveien, sjøl om vi hadde alle odds mot oss. Folkets rungende nei til EEC indikerer også nei til hele momssystemet.

SV MÅ STÅ FAST PÅ SITT KRAV

Det er viktig det som skjer på Stortinget. En fare er DNA's forsøk på kjøpslåing. De prøver seg med en «populær» pakkeløsning. Det er her viktig at SV-gruppa står fast på sitt krav: Vekk med all moms på matvarer.

Avgjørende er likevel hva som skjer blant vanlige folk. Grasrota må reise kampen, ellers nytter det ikke. Kampen mot momsen er også en kamp mot hele det lunkne sosialdemokratiske systemet. Dette er en kamp som vil forsterkes framover.

Studentene kan disponere arbeidstida si nokså fritt. Kan dette utnyttes i arbeidsfolks interesse? Vi tenker f. eks. på løpeseddelutdeling, stands o. l.

I samsvar med og respekt for de det gjelder kan studentene være til hjelp. Samtidig vil ikke folk ha unødige uro på arbeidsplassene. Vi vil ha ro, men ikke på arbeidsgivernes premisser.

I en aktuell konfliktsituasjon vil vi være takknemlig for støtte fra studentene.

BENTE LØVAAS:

Det blir sagt om studentene at de er privilegerte, de har nok med penger, de har ikke noen rett til å kreve.

Bente Løvaas.

Da kan en se på hvor mye en student har å rutte med og sammenlikne det med det en enslig arbeider har. Studenter lever på lån, men disse er ikke akkurat noen gavepakke; de må betales tilbake med renter. Nei, økonomisk er studentene i alle fall ikke privilegerte. Derfor så mener jeg også at studentene har rett til å kjempe for bedre kår.

Matmomsen?

Ja, så vidt jeg veit så betaler en student minst 1000 kroner året i moms på maten alene. At studentene deltar i denne kampen er viktig — jo flere grupper som reiser seg til kamp jo sterkere står vi. Jeg ville anse det som naturlig at det i den faglige komiteen som er dannet sitter en student.

Både i denne kampen og seinere i klassekampen trenger vi de intellektuelle og studentenes ekspertise, deres evne til å gi oss vitenskapelige data som vi ikke er i stand til å greie sjøl.

STØTTE TIL ARBEIDERNE!

Dessuten trenger arbeiderklassen studentenes arbeidskraft i støttearbeid, løpeseddelutdeling osv. Det er uhyre vik-

tig å påpeke den viljen til skikkelig støttearbeid den progressive studentmasse har vist i streikekamper o. l. Jeg tenker f. eks. på streikekampene i 1970 der studentene reagerte raskt og stod i første rekke til å støtte kampene økonomisk. Sautarbeiderne har jo uttrykt sin takk for den støtte og hjelp de fikk fra studentene. Nå er det kjent at de fleste streiker er ulovlige. LO yter ikke noen form for hjelp i slike situasjoner. Derfor er det dobbelt viktig den økonomiske hjelp studentene har vist seg å kunne gi. Når det gjelder løpeseddelutdeling og standsaktiviteter er det klart at det er en fordel om fabrikkens egne ansatte, folk en kjenner, får der og deler ut løpesedler, men det spiller egentlig liten rolle hvem det er om innholdet er bra. Det er bestandig de som ikke liker innholdet som reagerer. Studentene har ofte bedre muligheter til å stå og dele ut, de er mer mobile enn de fast ansatte.

Studentene skal sjølvsagt ikke lede arbeidernes kamp, men de kan være en aktiv støtte og ressurs for arbeiderne, samtidig som de fører kamper for sine egne krav.

AVSLØR STUDENTHETSEN

I Høyrepressa og DNA-pressa blir studentene betegna som yrkesdemonstranter som er aktive politisk fordi de kjeder seg. Priviligerte pappagutter som leker revolusjon, er en typisk VG-formulering.

Det er opplagt at denne studenthetsen har grobunn — men stort sett bare blant dem som ikke kjenner noen studenter. De hører om bilparken på Blindern, om studentenes øl-konsum osv. Og disse argumentene får stort sett stå uimotsagt. Studenterorganisasjonene må være mye mer aktive i pressa. Her på Freia har vi hatt flere studenter i sommerjobb — de har blitt godt mottatt. Bare de jobber skikkelig og oppfører seg «nor-

Forts. side 4

Et krav på lengre sikt:

DNA prøver å vri seg unna ansvaret for dyrtida som MOMS-systemet har skapt. De sier at de var for en lavere MOMS-prosent til å begynne med. Dette er å vri seg unna hovedsaken: Det er MOMSEN som sådan som er folkefiendtlig.

MOMS betyr beskatning på forbruk, og vil dermed ramme folk med små inntekter hardest. Arbeiderfamilien med 25 000 og kapitalistfamilien med 250 000 i inntekt trenger omtrent like mye til brød hvert år. Det som for familien med låg inntekt betydde en skatt på 1 pst. av netto inntekt, betyr for kapitalistfamilien 0,1 pst. DNA støtter et system som ser bort fra evne til beskatning. DNA støtter et system som rammer de fattigste hardest.

Bort med all moms

INFLASJON

MOMS betyr prisstigning og inflasjon, ytterligere prisstigning. Hvis ei vare går opp med 50 øre, betyr MOMSen at den går opp med enda ti øre ekstra.

MOMS fremmer inflasjon. Den er prisoppressende, og staten tjener på at prisene går i været. Staten trenger ikke øke satsene, prisstigning aleine sørger for dens inntekter.

AP DRIVER AP

DNA støtter MOMSen. Som et svar på kravet «bort med all MOMS på matvarer» vil Brateli og Kleppe ha skatteletter på hummer og kanari. Arbeiderpartiets forslag betyr en skattelette på en tjuesjettedel av mat-MOMSen. I det siste ser det ut som om DNA-toppene er villige til å gå med på et kompromiss som betyr en skattelette på en

niendedel av matMOMSen. Dette er å drive AP med folk.

Allerede våren 69 begynte kampen mot MOMSen. Tusener av arbeidere, funksjonærer, skoleungdom og studenter demonstrerte over hele landet. Sist vår deltok over 100 000 arbeidere i punktstreiker, der de krevde fjerning av MOMS på matvarer. Kravet var også sentralt i valgkampen i høst, og ble kjørt sterkt fram av Sosialistisk Valgforbund og RØD Valgallianse.

MOMSEN SOM SYSTEM

Mat er en livsviktig forbruksvare. Derfor er kravet «vekk med MOMS på matvarer» brennaktuelt, og det har stor oppslutning. Og det er viktig for progressive å kaste inn kreftene på dette nå. Men vi skal også se framover. MOMSEN som system er folkefiendtlig! Jo lågere inntekt, desto hardere rammes du av MOMSEN.

Et krav på lenger sikt må derfor bli: BORT MED ALL MOMS!

CHILE CHILE CHILE:

SOLIDARITET!

Fascistane sin blodige aggresjon over det chilenske folket held fram. Det chilenske folket treng all den støtte det kan få frå folk kring heile verda, frå det norske folket.

Solidaritetskomiteen for Chile vart danna 5. oktober i Oslo, og har støtte frå politiske organisasjonar frå Unge Høgre til Raud Ungdom og AKP (m-l). Fagrørsla tek del gjennom Samorg. i Oslo.

I statuttane som vart vedtekne på møtet 5. oktober heiter det mellom anna:

«Den norske Solidaritetskomiteen for Chile skal drive informasjonsarbeid om det chilenske folkets kamp for å gjeninnføre folkestyre i landet, og mot militærjuntaen og de kreftene i Chile og i utlandet som bidro til å gjennomføre kuppet.

Dessuten skal Solidaritetskomiteen arbeide for at norske myndigheter skal støtte denne kampen, bl. a. ved

1. å presse for frigivelse av politiske fanger.
2. at det blir gitt politisk asyl i Norge.
3. å bryte de diplomatiske forbindelsene med Chile
4. at den norske regjering ikke yter økonomisk hjelp til juntaens Chile.

Solidaritetskomiteen setter i gang økonomisk støtteaksjoner til det chilenske folkets kamp.»

Vi oppmodar alle studentar som vil vise sin forakt for juntaen og som støt det chilenske folket sin rettferdige kamp for demokratiet å tekne seg som medlem i Solidaritetskomiteen for Chile og sjøl ta initiativet til aksjonar av ymse slag:

Kva kan vi gjere? Her er nokre idear frå Hamar:

— dei kontakta folk i Oslo og fekk eit par chilendarar og ein frå komiteen til eit møte;

— etter møtet skreiv fleire seg på ei «aktivs liste»

— desse aktivistane arrangerte stands, der dei selgde bøker nyhetsbulletin, Allende sin tale i FN o.l.;

— dei delte ut eit opprop og fekk både lokale leiurar for politiske organisasjonar, fagforeningar og enkeltpersonar til å underteikne,

— dei masseproduserte chilenske flagg av papir, tok med seg desse og selgde mange hundre i byen;

— dei informerte lokalavisene om sine aktivitetar.

Grip desse ideane og ver med å reise opinionen i Noreg! Stø Solidaritetskomiteen for Chile, adresse:

Arbeidersamfunnets plass 1, Oslo 1.

Studentar i Oslo: Slutt opp om demonstrasjonen for det chilenske folket sin sak tirsdag 23. oktober!

Chiledemonstrasjon.

GLEM IKKE PALESTINERNE

SITUASJONEN I MIDT-ØSTEN KREVER:

ØK SOLIDARITETSARBEIDET

Krigen i Midt-Østen har blusset opp. Dette er ingen ny krig, men et resultat av en krigstilstand som har eksistert helt siden staten Israel ble opprettet på det palestinske folkets jord for 25 år siden. Gjennom militær aggresjon i 1948, 1956 og 1967 har Israel okkupert pale-

stinsk, egyptisk og syrisk jord. I radioen den 16. februar i år sa den israelske «forsvarsministeren» Moshe Dayan: «Vi må utvide vår virksomhet i de okkuperte områdene, både i byer og på landet». Det er bygd 42 nye kibbutzer på områdene som ble okkupert i 1967. Det er klart, Egypt og Syria kjemper mot en angriper og okkupant. De fører en forsvarskamp for å få beholde eget territorium. Denne kampen er rettferdig og vi må støtte.

DET PALESTINSKE FOLKET DELTAR —

Oppblusset i kampene nå er uttrykk for en begrenset målsetting som ikke retter seg mot selve staten Israel. I vestlige rapporter fra kampområdene forties som vanlig det palestinske folkets situasjon og deres deltagelse i kampene. Palestinske kommandosoldater deltar i kampene på Golanhøydene. De kjemper på grensen mellom Libanon og Israel. Og de gjennomfører aksjoner på selve okkupert Palestina. Eks.: Bombet radiostasjon i Jerusalem, ødelagt oljeforsyningsanlegg ved Lydda flyplass og sabotert et

granatlager i selve Tel-Aviv. Palestinerne aksjoner retter seg mot selve den israelske staten som årsakene til krigen — fordrivelsen av det palestinske folket. De kjemper for sine demokratiske nasjonale rettigheter.

Frigjøringsorgan.

PLO (Den Palestinske Frigjørings Organisasjonen) ber alle anti-imperialister i Europa støtte dem i kampene. På et demonstrasjonsmøte i Oslo avsluttet en palestina-araber sin appell: «Kampene har satt i gang en bevegelse i Midt-Østen og her som dette møtet er uttrykk for. Nå er det viktig å være spesielt årvåkne. Vi vet at Israel er militært sterke. Derfor må vi være på vakt mot de israelske angrepene på palestinske flyktningeleire, arabiske byer og okkupasjon av nytt arabisk land. Derfor må dere øke støtten til det palestinske og andre arabiske folk i kampen mot Israel. Ta del i Palestinakomiteens solidaritetsarbeide, delta i studiesirkler, kjøp «Fritt Palestina!»

Palestinakomiteens adresse er: Postboks 107, Blindern, Oslo 3.

Palestinaarabere i geriljaen.

Den rødeste . . .

Forts. fra side 1

BORT MED MATMOMSEN: ET SKRITT PÅ VEIEN —

Viktig i seg sjøl, fordi folket plyndres av skatter. Viktig i langsiktig perspektiv av flere grunner: «Enhver streik styrker og utvikler arbeidernes forståelse av at regjeringa er deres fiende og av at arbeiderklassen må forberede seg på å kjempe mot regjeringa for folkets rett» (Lenin, «Om Streiker» i oktoberheftet «Streik»). Dette gjelder ikke bare streiker, men dagskampen overhodet. Kamper gir kamperfaring. Nye folk får øya opp for hvem som er folkets fiende, og hvordan fienden fungerer. Det er bra. Men folket blir ikke kommunister bare ved å se at staten, DNA og monopolkapitalen står imot dem. Det er kommunistenes spesielle oppgave å spre den sosialistiske teorien til de de kjemper sammen med. Erfaringene fra den aktuelle kampen gjør det

lettere for folk å skjønne at vi lever under kapitalismen og monopolkapitalens diktatur.

SOSIALISTISKE FRONTER? —

Enkelte tror at det alltid og i alle sammenhenger, er nødvendig med sosialistiske eller anti-kapitalistiske paroler for at kommunistene kan delta i en aksjon. De fatter ikke at det går an å propagandere for sosialismen i bevegelser som ikke allerede har sosialisme på programmet. Det ville vært skadelig om vi norske kommunister fulgte ei slik linje. Det ville frata oss en mengde muligheter til å propagandere sosialisme og tjene folket. Disse tankene er mere uttrykk for å ville ha rene sosialistiske hender enn ønske om å tjene folket.

På den annen side skal vi huske at det også finnes et fåtall personer som bare anender den progressive massebevegelsen som katapult for selv å bli kastet opp i parlamentariske «maktstillinger». Dette fe-

nomenet er like gammelt som arbeiderbevegelsen selv, og det vil alltid være tilstede. Det kan være riktig å samarbeide med slike folk selv om det vanskelig kan hindres at de misbruker massebevegelsen.

TEORIEN MÅ BRUKES I PRAKSIS —

Sist litt om dette med å studere marxismen:

Marxisme er blitt «in» på høyere læresteder i Norge idag. Det selges enormt med sosialistisk litteratur av alle slag. Dette er positivt. Men teorien må alltid forenes med studier av de faktiske forholda i vårt eget land og med praksis. Vi i Rød Ungdom vil rette en appell til alle dere som ønsker å være revolusjonære. Mao sier at vi må bite i pæra for å vite hvordan den smaker, du må delta i det revolusjonære arbeide for å forstå revolusjonen. Praksis er det eneste sikre kriterium på erkjennelse. Derfor: UT TIL KAMP — TJEN FOLKET!

Enhet studenter . . .

Forts. fra side 3

malt», kommer de i god kontakt med arbeiderne. Jeg har lyst å komme med et eksempel på hvordan studenthetsen blir utnyttet. Første gang jeg/vi delte ut løpesedler på Freia ble det straks skreket opp om at dette var et produkt fra Blindernstudentene og sufferne i Fyrstikkalleen. Vi hadde laga den sjøl og hetsen blei tilbakevist bastant og enhetlig. De som stod i spissen for hetsen var høyresosialdemokratiet. Det var de som prøvde å spille på de fordommer som måtte finnes. Derfor er det så viktig for alle progressive, arbeidere og studenter, å avsløre innholdet i studenthetsen og å avdekke hvem som står bak slike splitt og herskeforsøk.

ENHET ARBEIDERE—STUDENTER

Studentenes rolle?

Det viktigste for alle nå er å

reise kampen mot matmomsen — og studentene kan her som i så mange andre saker spille en framtrædende rolle. I Norge har jeg nevnt streikekampene i 1970, jeg kan også nevne EEC-kampen, hvor studentene var svært aktive. Og også internasjonalt har studentene gått i spissen for kampen mot kapital og reaksjon. Frankrike 68 er et godt eksempel. Det som nå skjer i Thailand er ytterligere en bekreftelse. Der har studentene og arbeiderne allerede fjernet ett reaksjonært regime og i disse dager kjemper de progressive kreftene, med studentene i spissen for å få gjennomført reformer til folkets beste. Det siste nå er at den nye statsministeren er blitt tvunget til å love utskrivning av nyvalg og å gjennomføre omfattende reformer.

Enheten arbeidere — studenter må utvikles og utdypes, både i dagskampen og i kampen for sosialismen i Norge.